

נשמתין חדתין

חלק מדא"ה שנאמרו בשב"ק פרישת ויקהל-שקלים תשפ"ב א

**א. בזמן הגאולה יש לבקש על חסדים גמורים
ללא תערובת דין כלל**

ויקהל משה וגו'. דיבר מורנו בארוכה בענין מצב המלחמה שישנו עתה בעולם, והזכיר בזה את דברי האור לשמים בפרשתינו בשם רבינו החוזה מלובלין עה"פ 'ובהקהיל את העם תתקעו ולא תריעו, וזל"ק, ובהקהיל את העם תתקעו ולא תריעו' (במדבר י, ז). שמעתי מכאדמו"ר מוהרי"י זצלה"ה פי' הפסוק, כי צריך האדם להתפלל שתהיה הגאולה מתוך הרחבה. וזה פירוש הפסוק, ובהקהיל את העם, דהיינו מי שמתפלל על הגאולה, תתקעו, יתפלל שיהיה הגאולה במדת חסד. כי תקיעה שברים תרועה מרומזים על אברהם יצחק ויעקב (זוה"ק פנחס דף רל ע"ב), ותקיעה רומז אל אברהם – שורש החסדים, ולא תריעו, שהוא בחינת יעקב, הגם שהוא רחמים, מכל מקום מעורב עם הדין. אבל הגאולה צריכה להיות בחסדים מגולים בלי שום תערובות דין כלל. עכ"ל.

[והארבנו] בזה בעבר שכל הצדיקים שהזכירו גאולה ברחמים הכונה על רחמים גדולים כדכתיב 'וברחמים גדולים אקבצך', (רחמי עתיק יומין, שאין בהם תערובת דין כלל, ולא על רחמים רגילים דז"א, שע"ז נאמר 'ולא תריעו')]

ב. אין פשוט להתפלל על ביטול המלחמה

ונאמר שכיון שכבר התחילה המלחמה בגשמיות, אין פשוט להתפלל על ביטול בפירוש, שאף שלהלכה קיי"ל כדעת הצדיקים יחידי הדורות, שפסקו שמישיח צדקנו יבא ללא מלחמות, וכמ"ש כן רבינו הבעש"ט חק' (בפר' ויחי), וכן אי' הקבלה מר' נפתלי שראה המגילת סתרים של רביז"ל, ולא נזכר שם מלחמות גוג ומגוג בגשמיות, וכן אי' בקבלה מרביז"ל שמישיח צדקנו יכבוש את כל העולם ללא יריית נפץ אחת (שיש"ק החדש ח"ג אות רמב), וכבר אמר רביז"ל (שיחות הר"ן אות ריב) שאי' בגמ' (גיטין דף לד סו"ע"א) שהלכתא כנחמני והלכה כר' נחמן וכו', וע"כ המתפלל בפשטות שמישיח צדקנו יבא ללא מלחמות גשמית, יש לו על מה לסמוך – על דברי צדיקי יחידי הדורות הנ"ל שהלכתא כוותיהו.

ג. חישש לדעת זקינו החת"ם

אלא שכדי שלא להכניס ראשו בין ההרים הרמים, ובכדי לחשוש לדעת זקינו החת"ם זי"ע שכתב בספר הזכרון (עמ' נב ואילך²) שאין להתפלל על הפסקת המלחמה האחרונה המביאה לביאת משיח צדקנו, שהיא אתחלתא דגאולה, וכדברי הגמ' במגילה (יז ע"ב) שע"כ קבעו חז"ל

א. הפסקים בהלכה המובאים כאן אין לסמוך עליהם למעשה.

ב. ז"ל החת"ס שם, כתי' [דברים לא, יז] והיה לאכול ומצאוהו רעות רבות וצרות, ואחז"ל זיבורא ועקרבא דקשה להאי

ברכת גואל ישראל בברכה השביעית, כי מלחמה בשביעית אחרי שיהיו בשישית קולות (יצאו קולות שכן דוד בא – רש"י), ונקראת המלחמה אתחלתא דגאולה, נושית קולות התקיים בשנה הקודמת

כמש"כ בארוכה בזמנו אחרי אסון מ"ה הרוגי מירון, שמוכה בנביא הושע (ג') שאחרי לקחת המ"ה צדיקים תיכף מגיע הזמן של 'ובקשו את ה' אלקיהם ואת דוד מלכם', והיינו קולות וסימנים

מעלי להאי, ונעשות הרעות צרות זו לזו עפ"ק דחגיגה (ה' ע"א), וצ"ע דהיינו שייך במי שנוהג בטבע אם קשה להאי מעלי להאי, אבל הקב"ה מוחץ ורופא ת"ש, אם לא ירצה לא ירפא אפי' זיבורא לחודא כעובדא דבר קשה דפומבדיתא במס' שבת (ק' ע"א) שנשכו חו" דרבנן ולא הוה לי' אסותא, וכאשר בעו"ה בעיינו ראינו, ואם ירצה גם מזיבורא ועקרבה בהדדי ישלח דברו וירפאם, והכלל אין רפואה אלא תפלות ותחנונים לפני המקום כי רחום וחנון הוא ארך אפים וניחם על הרעה. אבל הענין, אחז"ל במסכת תענית ע"ב) כי אין להתפלל על ב' צרות כאחד שנאמר ונצומה ונבקשה מאלקינו על זאת ולא על אחרית, ואמרו דפ"א הוה כפנא ומותנא ר"ל רעב ודבר ומחכמת חז"ל הסכימו להתפלל רק על הרעב וממילא יתבטל גזירת הדבר, דכי יהיב מזוני לחיי יהיב ע"ש. ואמם כן תינה ב' רעות כאלו דלא סתרי אהדדי בישיעה מהרעב נכלל ממילא ישועה מהדבר, אך כשסתרו אהדדי א"כ מה לעשות, על שני דברים א"א להתפלל ואם יתפלל על האחד ישאר אידך במקומו, והיינו רעות רבות וצרות. והמשל בזה כי ידוע מאחז"ל במס' מגלה (יז ע"ב) דמשו"ה אנו מתפללים על הגאולה בברכה שביעית שבתפלת י"ח משום דבן דוד בא בשביעית, ופריך הש"ס האמר מר בששית קולות בשביעית מלחמות במוצאי שביעית בן דוד בא, ומשני מלחמה נמי אתחלתא דגאולה היא – ועתה אחיי ראו נא והביטו כמה צרות רבות ותלאות עבור ראשינו במלחמה הזאת ממש כשל כח הסבל, ואם נתפלל ה' ישים שלום בעולם, הנה אנחנו גולים וסורים נתונים בכבלי עוני ימים רבים ושכינתא קדישא בגלות, והתורה מתמעט ושמך הגדול מתחלל בעו"ה, ואם נתפלל על פדות נפשינו וגאולתינו, הנה מלחמה אתחלתא דגאולה היא, נמצא הגלות הרע והמר עם צרות המלחמה המה זיבורא ועקרבה, דמעלי להאי, הוא השלום, קשה להאי להגאולה, ומעלי להאי קשה להאי.

ואמנם נ"ל חז"ל המתקין הרפואה תחת לשונם ורמזוה בקרא במקומה, כי לעולם אם הקול קול יעקב נוהם ומקבלים עליהם עול תורה אזי אין ידי עשו שולטות אפי' יהי' מלחמה בעולם, ומקרא מלא דבר הכתוב (איוב ה, כ) ברעב פדך ממות ובמלחמה מידי חרב, וכת' (תהלים מו, ג) על כן לא נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים, וקאי אגירוי מלחמות האומות, וע"כ באותה הפרשה שאמר ומצאוהו רעות רבות וצרות, מרמז הרפואה הזה בפסוק שלאחריו וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו, וידוע כי השירה היינו כל התורה כולה כמ"ש הרמב"ם (הל' ס"ת פ"ז) ועתה כתבו לכם השירה דהיינו תורה שיש בה שירה, ומרמז לנו שאם לא תשכח השירה מפי זרעו ונסכול עלינו עול התורה לא תהי' הרעות צרות זה לזה, כי אז לא נירא בהמיר ארץ ע"י מלחמות ולא יגיע עלינו רעה ונתפלל על הגאולה ולא נחוש למלחמה המתהווה עי"ז. וזה שרמזו חז"ל בששית קולות, ר"ל להקדים קולות של יעקב בבתי כנסיות ומדרשות, ואז בשביעית מלחמות שהם אתחלתא דגאולה שנוכל להתפלל עליה בברכה שביעית. ע"כ.

ג. ונעתיק מש"כ שם, הנה ידוע ונתפרסם הרמז הברור שנמצא בחז"ל (חולין דף צב ע"א) שדורשת הגמ' את הפסוק בהושע (ג, ב) 'ואכרה לי בחמשה עשר כסף וחמר שערים ולתך שערים', (שהקב"ה אומר קניתי לי ישראל בט"ו ניסן בשביל הצדיקים – רש"י) וחומר שעורים (שלשים סאה) ולתך שעורים (חמשה עשר סאה) מרמזים על ארבעים וחמשה צדיקים שמקיימים את העולם, שלושים מהם באר"י וחמשה עזר בחו"ל, ואי' בגמ' שם שצדיקים האלה נמצאים ברובם בבי כנישתא דתותי אפתא, היינו בביהמ"ד נמוך שתחת היציע, ומפרש שם הבן יהודע, שזה רמז שאלו הארבעים וחמשה צדיקים אינם אנשים ידועים ומפורסמים אלא מרבייתם הם אנשים צנועים ומוסתרים ויושבים בחלק הנמוך של בית הכנסת, ובכ"ז הם מקיימים העולם, ועיין ברש"י שם בהושע שמפרש האי קרא על הימים שבין פסח לעצרת שבהם ה' קונה את בני".

ובענינו מרומז בפסוק זה שהקב"ה לקח ארבעים וחמשה צדיקים, ובוזה עשו הם קיום לכל העולם והצילו את כל העולם מגזירות נוראות, שקרבנות אלו שעלו השמימה בעת רצון גדולה ובמקום קדוש ונורא ובשעת עשיית קיום מצוה גדולה

מהקטרוג שקשה להתפלל כדבעי וכמש"כ בזה החת"ס שהוא כמו זיבורא ועקרבא הסותרים זל"ז).

ד. ראש ממשלת רוסיא – עשו הרשע שמראה עצמו כמו אחי ה"י

וביאר שרוסיא היא קליפה מצד השמאל, ובבחי' פסולת דמ"ב, ובבחי' קליפת הרציחה דקליפת עשו דעל חרבך תחיה, ומראה עצמו כשר ואוהב ישראל כמו החזיר (שנמשלה קלי' עשו לחזיר מיער) הפושט טלפיו ומראה עצמו כשר, והיא קליפה גרועה יותר מקליפת אוקראינא, שהיא פסולת דע"ב, בחי' ימין דקליפה (קליפת הזנות – קליפת התאוות כמו קלי' אמריקא), ששמאל דקלי' יותר גרוע מימין דקליפה, ואמרו לו שראש הממשלה דרוסיא אומר שאוהב יהודים, וענה שע"ז יש להתפלל הצילנו נא מיד אחי מיד עשיו, (שמראה עשו עצמו כמו אוהב ישראל כמו 'אחי' ה"י), וכמש"כ על עשו שנמשל לחזיר שמראה עצמו כשר, וצריכים לזהר שלא להאמין לדבריו, שהוא מטעה ברשעותו אפילו את הצדיקים, (וכן היה מעשה שבאו שרי מעלה להרה"ק ר' דוד מלעלוב זי"ע ואמרו שהם יעשו טובות ליהודים, וצעק שהם שקרנים ואסור להאמינם), ואסור להאמין לו לא למעלה ולא למטה. [ואמרו לפניו שראש דרוסיא שכר ארבע מאות שכירי חרב, להרוג את ראש

שכן דוד בא, וגם הנגיף הידוע הוא מסימני חבלי משיח כדאי' במדרשים שהבאנו בזמנו], (ומביא כ"ק המנח"א ממונקאטש זי"ע בספרו חמשה מאמרות החדש וכן בשו"ת מנח"א ח"א את דברי החת"ס), ובתפילה יש לחפש לכתחילה עצה ונוסח שיתאים לכולי עלמא, שאין בו חשש קטרוג [וכמו שקיבל מרבו הרב בוגרד זצ"ל (רב ביהכ"נ הר צבי), שבמקום שיש מח' בין ה"ט' והש"ך עדיף למצוא עצה שתתאים לשניהם], ע"כ הנוסח שמתפלל עתה הוא שתבא הגאולה ע"י ביאת משיח צדקנו בחדשים גמורים וגלויים וברחמים גדולים ללא שום חיזוק וצער וסכנה לשום יהודי שבעולם, כפי רצון הש"י האמיתי ע"פ דעת גדולי צדיקי האמת יחידי הדורות, וע"י תפילה זו נזכה שיעשה ה' רצונו האמיתי שהוא הטוב המוחלט, שיש הרבה דרכים לפניו שלמעלה מהשגתינו, וכבר אמר החידושי הרי"ם (כמובא בשם משמואל פר' ויגש תרע"ה) שעיקר מלחמת גוג ומגוג תהיה מלחמה בעבודת הש"י, ומלחמה רוחנית על כונת קריאת שמע כדבעי, וי"ל בזה שע"י שיש יהודים שהתבלבלו בכונת קר"ש מפאת מלחמה זו, אפשר לצאת בזה יד"ח מלחמת גוג ומגוג להחידושי הרי"ם הנ"ל, וכפי המובא לעיל בשם החוזה מלובלין, והש"י יקבל התפילה ויעשה הטוב ביותר בעיניו כרצונו הפשוט להטיב בתכלית ההטבה הגלויה (והוא חלק

דשמחת ההילולא של רשב"י, יש בכוחם להציל ולקיים את כל העולם (וכידוע מספה"ק של"ג בעומר הוא בבחי' יוהכ"פ, ובקרבנות הציבור של יוהכ"פ מכפרים על כל עם בנ"י), ובפרט שלפי הנשמע הרי אמנם חמשה עשר מאלו המ"ה צדיקים מגיעים באמת מחו"ל, (וכן מפרשים שם המפרשים שיש הדגשה ורמז בפסוק זה על יום ירידת המן – שהוא לשיטתם ביום ט"ו באייר, וידועים דברי החת"ס בשו"ת יו"ד סי' רלג ועו"מ, שס"ל שיום ירידת המן הוא בל"ג בעומר), ויש להוסיף עוד בזה מדברי הבא"ח בבניהו על הגמ' ר"ה (דף לא ע"ב על הגמ' שמשם עתידים ליגאל), שמקשר להדיא את המ"ה צדיקים שבגמ' חולין לענין הגאולה (גאולה בגימ' מ"ה), וכן משמע מהמשך הפסוקים בהושע שאחרי מעשה זה של מ"ה הצדיקים, מסיים שם הפרק בהושע (ג, ה) בפסוק הידוע 'אחר ישבו בני ישראל ובקשו את ה' אלקיהם ואת דוד מלכם ופחדו אל ה' ואל טובו באחרית הימים', ומביא שם רש"י על הפסוק את מאמר **רשב"י** הידוע (ילקו"ש שמואל א פ"ח רמז קו) שישבו בנ"י באחרית הימים האלה לבקש את מלכות שמים ומלכות בית דוד וביהמ"ק, ועי"ז יזכו לגאולה ומרומז בקרא שיתעוררו בנ"י לבקשה זאת ע"י מאורע הקשה הזה של סילוק מ"ה הצדיקים, שזה יעורר את בנ"י לבקשת מלכות שמים ומלכות בית דוד ובנין ביהמ"ק בב"א.

דאוקראינא (שהוא יהודי), והר"ז כמו עשיו הרשע שבא וארבע מאות איש עמו להרוג את יעקב אע"ה ומתאים להנ"ל].

פרצו מלחמות קשים והיו לרוסיא כמה מפלות ויתכן שזו כוונת הזוה"ק).

ו. ישנם מקורות שרוסיא היא מגוג

וכן איתא מהרמ"ד וואלי (ממלכת כהנים על יחזקאל ר"פ לח) שרוסיא היא מגוג וא"כ ראש ממשלת רוסיא הוא בבחי' גוג מלך מגוג, (וכן אמר מרן השבט הלוי זי"ע לפני הרבה שנים), וכן מובא בירושלמי (מגילה ט ע"א המצויין בגמ' שוטנשטיין יומא דף י ע"א), שמגוג זו גיטייא או גוטייא (ועיין ברכינו חננאל בבבלי יומא שם ובעין יעקב המובא בגליון שגורסים גם בבבלי שמגוג זו גומתא), ועיי"ש בפירוש בגמ' שוטנשטיין שכנראה הכונה לארץ הגותים שממנה יצאו שבטים שהחריבו את מלכות רומי (כמובא במוסף הערוך ערך גרממייא ואברבנאל שם), וזה מתאים לדברי יוסף בן מתתיהו (קדמוניות א, ו) שהיא סקיתיה, שהוא אוקראינא של ימינו, המצויה באותו איזור (עיין בספר קסת הסופר לזקינז של חותן מורנו הר' אהרן מרכוס בזה), וזה מתאים עם הנבואה ביחזקאל שיבא מצפון לים השחור גוג מלך המגוג

ה. רוסיא קשורה עם מלכות רומי

והוסיף שי"א שקליפת רוסיא קשורה לקליפת רומי (שהע"ז של רוסיא היא אותה ע"ז של רומי), [וכן ידוע שלאחר חורבן מערב רומי עם בירתה בידי הגרמנים ימ"ש, נותרה קוסטנטינא לבדה בשם מזרח רומי, ומיום שמלך רוסיא נשא את בת המלך האחרון מקוסטנטינא, הרי הם מחשיבים את עצמם כיורשים של מלכות מזרח רומי, ונושאים בדגליהם את סמל הנשר הכפול של קוסטנטינא]. ואי' בזוה"ק (סו"פ בלק דף ריב ע"ב), שביום כ"ה לחודש השישי שיחול ביום עש"ק יתגלה כוכב ברקיע ויתעוררו מלחמות תקיפים בעולם ויקום מלך אחד רב ושליט בעולם ותפתח מלחמה בין רומי (ויפלו ג' ראשים מרומי), ובאמת בחודש אלול אין יכול לחול כ"ה לחודש ביום עש"ק, ורק בחודש אדר יכול לחול כן, (כמו שהוא בשנה דידן, שעש"ק פר' ויקהל הוא בכ"ה אדר, וביום זה

ד. ז"ל הזהו"ק שם, תנן, זמין קודשא בריך הוא למבני ירושלם, ולאחזאה חד כוכבא קביעא, מנצצא בשבעין רהטין, ובשבעין זיקין נהרין מניה, באמצעות רקיע, וישתאבון ביה שבעין כוכבין אחרנין, ויהא נהיר ולהיט שבעין יומין. וביומא שתיתאה, יתחזי בעשרין וחמש יומין לירחא שתיתאה, ויתכניש ביומא שביעאה לסוף שבעין יומין. יומא קדמאה יתחזי בקרתא (חדא) דרומי, וההוא יומא ינפלון תלת שורין עלאין מההיא קרתא דרומי, והיכלא רברבא ינפול, ושליטא דההיא קרתא ימות. כדין יתפשט ההוא כוכבא לאתחזאה בעלמא, ובההוא זמנא יתעורון קרבין תקיפין בעלמא לכל ארבע סטרין, ומהימנותא לא ישתכח בינייהו. ובאמצעות עלמא, כד יתנהיר ההוא כוכבא, באמצעות רקיעא, יקום מלכא חד רב ושליט בעלמא, ויתגאה רוחיה על כל מלכין, ויתער קרבין בתרין סטרין, ויתגבר עלייהו.

וביומא דיתברי (ס"א דיתכסי) כוכבא, יזדעזע ארעא קדישא מ"ה מילין, סחרניה אתר דהוה בי מקדשא, ומערתא חדא מן תחות ארעא יתגלי, ומההיא מערתא יפוק אשא תקיפא לאוקדא עלמא. ומההיא מערתא יסגי חד עופא (ענפא) רברבא עלאה, דישלוט בכל עלמא, וליה אתיהב מלכותא, וקדישי עליונין יתכנשון גביה, וכדין יתגלי מלכא משיחא בכל עלמא, וליה אתיהיב מלכותא. ובני עלמא בשעתא דיתגלי, יהון משתכחין בעקתא בתר עקתא, ושנאיהון דישאל יתגברון, כדין יתער רוחא דמשיחא עלייהו, וישיצי לאדום חייבא, וכל ארעא דשעיר יוקיד בנורא, כדין כתיב וישאל עושה חיל, הדא הוא דכתיב, והיה אדום ירשה, והיה ירשה שעיר אויביו, אויביו דישאל, וכדין וישאל עושה חובההוא זמנא יקים קודשא בריך הוא למתייא דעמיה, ויתנשי מנהון מיתה, הדא הוא דכתיב (תהלים קיח טז) ימין יהו"ה עושה חיל, לא אמות כי אחיה, וכתיב (עובדיה א כא) ועלו מושיעים וגו', וכדין (זכריה יד ט) והיה יהו"ה למלך. ע"כ.

שממתיקה גזירת המלחמות ושפיכו"ד, אלא שיש סכנה של התגברות הדעות הרבות של צדיקים הקטנים במעלה נגד דעות האמיתיות של גדולי הצדיקים, שאף משרע"ה פחד מסכנה זו, כמו"ש בליקו"מ (קמא סי' קפא) שע"ז התפלל יעקב אע"ה שלא ינזק משרע"ה במח' קורח שלא יתגברו דעות הרבים נגדו להפילו, וכמו"ש בעל הסולם זי"ע שהאמת היא שבדברים העליונים יחיד וריבם הלכה כיחיד הגדול, שהש"י פוסק כוונה, אלא שבכ"ז יש סכנה שכשמתגברים בעלי הפשט על בעלי הסוד הרי מתגברים עי"ז הרשעים על הצדיקים ואומות העולם על ישראל (שכ"ז נכלל ופועל יוצא מהגברת החיצוניות על הפנימיות).

ה. דברי שמואל שיכול לגמור היחוד ללא דם

וע"ז נרמז בגמ' שלומדים עתה בדף היומי (הגיגה דף יד ע"א) שאמר שמואל יכול אני לעשות גמר היחוד בלא דם, שמרמז ששמואל (שקרוי ע"ש שמואל הנביא ששקול כמושרע"ה ואחרון הכהן צדיקי האמת), שיכול לגמור היחוד השלם ללא מלחמות וללא שפיכות דמים, ולא כבעלי הפשט שסבורים שמוכרחים לגמור היחוד עם שפיכות דמים ח"ו, ושבשעת שפיכות דמים אף אצל הגוים נעשה סכנה גדולה אף לבני"י כמו שהיה בקרי"ם שקטרגה

(וזה מתאים למקום אוקראינא של ימינו) לארה"ק, ולפ"ז מסתבר שמלך רוסיא נקרא גוג מלך מגוג, מחמת ששולט עתה שם, ומתאים עם הקבלה מהגר"א שיש ללבוש בגדי שבת כשיעבור חיל רוסיא דרך טורקיא)].

ז. הסכנה שישנה בענין זה

ואמנם כנ"ל אין צורך שיהיו כל הדברים בפועל ממש, ואפשר לצאת יד"ה ע"י לימודם בתורה"ק ובמלחמות רוחניות ובעוד דרכים כדעת הצדיקים הגדולים, אלא שבאמת ישנה סכנה בענין זה, כי הנה ע"פ פשט הכתובים ומאמרי חז"ל ישנם נבואות ומאמרי חז"ל על מלחמות ושפיכות דמים לפני הגאולה ח"ו, אך ע"פ דברי גדולי הצדיקים שדבוקים בסודות התורה"ק (רשב"י והאריז"ל והבעש"ט ורבינו הליקו"מ ועוד גדולי הצדיקים), הרי הם המתיקו את הענין לפרש הכל ע"פ סוד ולא כפשוטם של דברים, ושתהא המלחמה ברוחניות עם הקלי' הקשות של שער הנו"ן הכולל כל אומות העולם, שהיא המלחמה הרוחנית הנוראה נגד קלי' האינטרנט הארור (השורש לכל הצרות ולכל הסכנות) שכולל את כל טומאת אומות העולם ובמלחמה נגדה יוצאים יד"ה גזירת המלחמות, וכ"ש ע"י מלחמה של תורה

ה. זל"ק שם, כשמתקשרים בקשר איזה אנשים על איש אחד אפלו אם הוא אדם חשוב יותר מהם, על כל זה יכולים להפילו, כי נתקבצים חלקי הכבוד שיש לכל אחד מהם, ועל ידי זה נתבטל חלק כבוד שלו ונופל על ידם, בבחינת (איוב כ"ט) "ראוני נערים ונחבאו", שהקטנות בטל לפני גדלות, כי חלקי הכבוד שלהם כשנתקבץ ונתקשר יחד, הוא גדול מחלק כבוד שלו לבדו, אם לא שזה האיש שחולקין עליו הוא גדול במעלה מאד, עד שחלק כבוד שלו, גדול יותר מכל חלקי כבוד שלהם ביחד, אזי אדרבא נתבטלים הם לפניו בבחינת ראוני וכו' כנ"ל, אבל אם אין גדול כל - כך יכולים להפילו על ידי הקשר, אפלו אם כל אחד מהם נמוך ממנו, רק שלא יהיו רשעים, כי 'קשר רשעים אינו מן המנין' כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (סנהדרין כו) כי רשעים אין להם חלק בכבוד, אבל אם אינו רשע ויש לו חיות מהנפש, יש לו חלק בכבוד ויוכלו להפיל מי שחולקים עליו על ידי הקשר כנ"ל. ועל זה התפלל יעקב שלא יזיק מחלקת קרח למשה רבנו, עליו השלום, ואמר (בראשית מ"ט) "בקהלם אל תחד כבודי", הינו שלא יתיחד ויתקשר חלקי הכבוד שלהם שיש לכל אחד מהם, כי הם היו "קרואי מועד אנשי שם" חשובים, וכשלא יתיחד ויתקשר חלקי הכבוד שלהם, בודאי יוכל משה לעמוד נגדם להפילם. ומה שאמר כבודי. כי יעקב הוא בחינת הכבוד, כי הוא בחינות הנפש. כמו שכתוב (שם מו) "כל הנפש הבאה לבית יעקב". וכו'. עכ"ל.

מדת הדין מה נשתנו אלו מאלו והיו צריכים לנם גדול לינצל מהקטרוג].

ט. בכה"ג אין איסור של 'מחשבי קיצין'

וביאר שאין העסק בענין זה בכלל האיסור של 'מחשבי קיצין', היות שאין קובעים הדברים בהחלט, אלא שהדברים נראים שישנה עתה עת פקידה גדולה, (בשביעית מלחמות – 'שביעית' – כמש"כ בתורה חסר יו"ד – בגימ' תשפ"ב, והיא שנת השמיטה שלראשונה שוממים ב"ה באר"י את רוב הקרקעות שהיא עת רצון גדולה לגאולה ברחמים), וכן אי' בספר התמונה שכל זמן מלחמה בין האומות הוא עת פקידה ועת רצון לביאת משיח צדקנו (וכ"ש כשנתקיים בשישית קולות בשביעית מלחמות שאי' להדיא בגמ' שנקרא זאת אתחלתא דגאולה), וא"כ יכולים עתה לפעול יותר בקלות ע"י התשובה והתפילה ועבודה"י את ביאת משיח צדקנו ברחמים, אמן.

י. הזמן גרמא לעלות ולפקוד ציון קדשו של אדוננו דהע"ה בחר ציון – מקום התיקון לחבלי משיח

ועתה הזמן גרמא להוסיף בהתקשרות לאדוננו דהע"ה, שכבר נתנבא ואמר בריש התהילים שהעצה לזמן של 'למה רגשו גויים וגו', (שהוא זמן מלחמת גוג ומגוג כדברי הגמ'), הוא 'זאני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי', ולהוסיף באמירת

פרקי תהילים (ובאמירת קדיש אחריהם, שאין לך דבר המבטל קטרוגים ודינים כמו זה, כמש"כ המטה משה, וכמו שפירסם כ"ק המהרי"צ במכתביו בזמן מלחמות העולם), ובפרט לעורר לעלות לפקוד את ציון קדשו בחר ציון, ולהחזיק בביתו קופות של דהע"ה (לאומרי תהילים בציון קדשו), ולפרסם שכל אחד יעשה בביתו קופה לציון דהע"ה, עבור שלוחי כלל ישראל שפוקדים את ציון הקודש ואומרים שם תהילים בשליחות כלל ישראל, שהם השלוחי ציבור של כל ישראל וכמש"כ המהרי"צ במכתביו, שכן גילו לו מן השמים שבזה תלוי המתקת חבלי משיח, ובזמנו אמר מורנו שהלואי שנזכה שיהא אוטובוס (כשר למהדרין) שיסע כל שעה בחוצות ירושלים עיה"ק ויקח אנשים לציון קדשו של דהע"ה, (ואשרי להזכאי שיזכה לפעול למעשה בענין זה) כדי שיהא נשמע שם תמיד בחזקה קול תורה וקול תפילה שהם ה'קול קול יעקב' המכניע את ידי עשיו, ובפרט במקום קדוש זה שעליו נאמר 'ועלו מושיעים' (שהם בני משה – שפירש בזה ברמז שהם תלמידי הצדיק ניצוץ משה, המקושרים אליו) בחר ציון לשפוט (ולחכניע) את הר (וקלי') עשיו, ושהמלחמה בשורש היא במקום קדוש זה, ובפרט עתה שיש להכניע כנ"ל קלי' הרציהה דעשו, וכן מרומז במהרש"א (סנהדרין דף צח ע"א) שע"י המזמורי תהילים הנאמרים בחר ציון מכניעים את מלכות אדום – עשו¹]. [וכמו שהאריך בכל זה בעבר בתקופת הנגיף שג"כ הוא מסימני חבלי משיח].

1. ונעתיק הדברים כמש"כ במקו"א, יש לציין את דברי המהרש"א בסנהדרין (דף צח ע"א) על דברי הגמ' שם עה"פ (ישעי' יח, ה) 'וכרת הזוללים במזמרות' ש'אין בן דוד בא עד שתכלה מלכות הזולה מישאל', ומפירש"י שם משמע דקאי על מלכות הערב רב שהקימו להם, ובמהרש"א שם כתב דיש לפרש עוד דקאי על מלכות ארם (נראה דצ"ל **אדום** שעליו קאי קרא דעובד²), והיא המלכות המושלת היום בישראל שאנו תחת גלות אדום) שהיא מלכות זולה משום שקראה הכתוב מלכות מזולזל ובזוי כמ"ש (עובד² א, ב) 'קטן בגוים נתתיך בזוי אתה מאד', וזה שאמר 'וכרת הזוללים' שהוא מלכות ארם (צ"ל **אדום** כנ"ל) המושלת בישראל **במזמרות ר"ל בתפילה שעושים ישראל במזמורים של תהלים** שנאמרו על הגלות. עכ"ל המהרש"א. ובהמשך הפסוק (בישעי' שם, ז) מוזכר המעלה של הר ציון, 'בעת ההיא יובל שי לה' צבאות עם ממושך ומורט ומעם נורא מן הוא והלאה גוי קו קו ומבוסה אשר בזאו נהרים ארצו **אל מקום שם ה'**

לאחד שאמר שחושש מהמלחמה שיחזיק עצמו להיות בתוך בנ"י, וילמד ספרים המדברים מאמונה ובטחון), והזכיר את מעלת הקביעות בלימוד ספח"ק 'חובות הלבבות' ובפרט בשער הבטחון, וכמ"ש הגר"א בביאור על משלי (כב, יט) שתכלית כל התורה להעלות את האדם למדרגת הבטחון האמיתי בהש"י (וכמ"ש הבעש"ט הק' שהבטחון בה' הוא בחי' הדבקות בו ית'). [וידוע בכלל גודל מעלת לימוד ספר חובות הלבבות שהוא ספר מוסר הראשון עוד קודם הרמב"ם והרבו גדולי ישראל לשבחו, וכמו זקינו החת"ס שקבע בו לימוד קבוע קודם השיעור לבני הישיבה, וכן מובא שהוא ראש לספרי המוסר, והרה"ק מוהר"פ מקאריץ זי"ע שיננו אלף פעמים], וכן המליץ וחזק מורנו בזמנו לקבוע לימוד בספר שומרי אמונים שיש שם מאמרים נפלאים בענין האמונה והבטחון, (וכן מאמרים נפלאים בענין הציפיה וההכנה אל הגאולה השלימה). וכן הזכיר המאמר בענין הבטחון שישנו מהרה"ק הבאר משה מאוורוב זי"ע (בספרו 'אש דת' ח"ט פ"ד מאמר א' וב'), וכן הביא מהרה"ק ר' חיים חייקא (ב"ר שמואל) מאמדור זי"ע (שהשבע – כ"ג אדר – הוא יומא דהילולא דיליה), בספרו 'חיים וחסד', בכללים נוראים מהמגיד הגדול זי"ע (אות כה"ל) מש"כ במהות מדת הבטחון, שנראה משם שאין מח' בין

יא. המעלה של ציון דהע"ה (וכותל המערבי)
וביאר שאף שיש מעלה גדולה להתפלל על המתקת הדינים בציון הרש"ש והאזה"ח הק' במקום שרואים משם את מקום המכוון שמול קדש הקדשים, בבחי' מ'בין שני ה'כרובים – מקום נשמת משרע"ה, מ"מ ישנה מעלה אחרת וגבוהה בתפילות שבכותל המערבי, ובציון דהע"ה, שאף שהם בחוץ בבחי' יסוד (ציון בנ"מ יסוד), ומלכות (כותל המערבי), שהם מבחוץ, מ"מ כבר האריכו בניית אגוזי ובלשם שבו ואחלמה וכן בספרי חב"ד, שיש מעלה לספי' היסוד, שאף שהיא למטה בארץ מ"מ יש לה כח לעלות למעלה מעלה עד א"ס, והנ"ל ישנו כח לציון דהע"ה שהוא כנגד היסוד (ונכלל בו בבחי' אחת אף הכותל המערבי שהוא כנגד עטרת היסוד), לעלות למעלה למעלה עד א"ס (ובבחי' זו גבוהה התפילה בכותל המערבי ובציון דהע"ה אף מעל התפילה שמול מקום הרואה את קוה"ק).

יב. הזמן גרמא להתחזק בעבודת האמונה והבטחון

ואמר (לאחד שמחבר ספר על שער הבטחון להחזה"ל) שעתה הזמן גרמא להתחזק בענין האמונה והבטחון בבחי' 'בא חבקוק והעמידן על אחת – וצדיק באמונתו יחיה', (ואמר

צבאות הר ציון, ומשמע שיש כח מיוחד במזמורי התהלים הנאמרים בהר ציון להכריח את קליפת מלכות הערב וקליפת מלכות אדום (הוא עשיו שמקומו אחוז בהר ציון כדכתיב 'ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשיו', ואכמ"ל).

ז. להשיג קופות של הכולל בציון דהע"ה בטל' 0527621976.

ח. זל"ק שם, ברוך הגבר אשר יבטח בה' וגו' (ירמ' יז) איתא בזה"ר אל יאמר בר נש אני בטוח בהשי"ת שיעשה לי דבר זה שמא הוא אינו ראוי מצד עונותיו שיעשה לו הש"י דבר זה, רק יאמר אני בטוח בהשי"ת שיעזור לי לקיים מצותיו ובמילי דעלמא יהיה הבטחון של אדם באופן זה שיבטח במקור כל הרחמים וחסדים שבדאי יגמול לי חסד ורחמים הגדולים אע"פ שלא יעשה לי דבר זה שאני מבקש וילך עמי במדת הדין זה מחסדיו ורחמיו שהוא ידוע שטוב לי בזה שלא יעשה לי הדבר שאני מבקש רק שיהיה הבטחון בלב שלם בלי שום הרהור רק באמת כי השי"ת בוחן כליות וחוקר לב וכשיהיה בטוח בזה האדם שלא ירהר אחריו אף שלא נעשה בקשתו בודאי יתא וז"פ הפסוק והיה ה' מבטחו שהשי"ת יבטח בו שלא ירהר. ע"כ.

יד. חיוב מחיצה מדאורייתא

והזכיר בזה את דברי האגרות משה (או"ח ח"א סי' לט-מד ועו"מ) שמחיצה זו היא חיוב מדאורייתא (כדחזינן שעשו כן אף במקדש שאסור לחדש בבנינו אלא 'מיד ה' עלי השכיל'), ועורר שוב שיש לעורר בכל הכח לכל מי שביטלו לתקן שיעשו מחיצה בציון כ"ק אדמו"ר הרמ"מ מלויבאוויטש זי"ע (וכמו שישנו מכתב מכ"ק הרש"ב באג"ק שלו ח"ב אגרת שכ, לעשות מחיצה בציון רבינו בעל התניא זי"ע), וכן לחזק את ההפרדה וגדרי הקדושה בכל מקום בעולם, ובפרט במלונות, (ובפרט במקומות קדושה ששורה שם השכינה שלא לגרשה משם ע"י פריצת גדרי הקדושה ח"ו, וכמש"כ בעבר לגבי אולמות האוכל באומאן ובמעזיבוז), שבכל מקום שישנם גדרי הפרדה והקדושה שם ישנה השמירה העליונה וההצלה שזקוקים אנו אליה כ"כ בזמן זה (וכדכתיב 'לא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך' ח"ו).

טו. לצאת ממקום שאין נשמרים שם גדרי הקדושה

ואמר שאף מי שאין בידו הכח לצעוק ולמחות, מ"מ עליו לכה"פ לעשות המחאה בזה שיצא ממקום שלא נשמרים שם גדרי הקדושה וההפרדה בשלימות, וסיפר שפעם היה בבית הכנסת ברוסיא שלא היתה שם מחיצה כדבעי, והלואי שהיה בכוחו לצעוק ולמחות כראוי, כדרך הצדיקים שהיה כחם לכך, אך היות שלא היה בכוחו למחות הרי עשה מה שביטלו ויצא מביהמ"ד אף שלא היו שם נשים בעזרת הנשים, בכ"ז יצא והתפלל מהוין לביהמ"ד, ושאלו רב ביהמ"ד על כך, ואמר שחושש לדברי הסאטמאר רב זי"ע שאסור להתפלל בבית הכנסת שאין בו מחיצה כדבעי, אפי' כשאין שם עתה נשים, ובפעם הבאה שהיה במקום ההוא, כבר היתה המחיצה מתוקנת כדבעי (שנתקבלה מחאה זו ופעלה פעולתה).

דרך החסידות לשיטת החוה"ל והחזו"א בענין מהות מצות הבטחון כמש"כ במקו"א בארוכה (ואכמ"ל). [ואמר החוה"ל למורנו שהתחיל לחבר ספר הנ"ל על הבטחון מחמת נגיף הקורונה, וענהו מורנו שקורונה – הוא קרא נ"א, שנ"א הוא ר"ת נ'דב א'ביהוא, שהם העלו מ"ן בהשתוקקות להשי"י במסי"נ עד שיצאה נשמתם ונכנסה באליהו הנביא זל"ט מבשר הגאולה, וה"נ נגיף זה מעלה הרבה מ"ן על הגאולה השלימה].

יג. חיוב ההפרדה (ובפרט בזמן הסמוך לגאולה)

ויקחל משה את כל עדת בני ישראל וגו'. ביאר ע"פ דברי רבינו האוה"ח הק' שעשה משרע"ה מחיצה בין הגברים לנשים, וזל"ק, עוד ירצה באומרו את כל, על פי מה שפירשתי בפרשת תרומה בפסוק מאת כל איש אשר וגו' (לעיל כה ב), שבא לרבות יתומים קטנים ונשים, יעויין שם, והוא אומר את כל, ב' ריבויים ומעם שלא הזכיר הג', שהוא שוע זה אינו צריך לקרא לו, כי מעצמו בא יבא ברנה בכלל כל ישראל ובספר הזהר (ח"ב קצו ע"ב) אמרו שהקהיל האנשים להפרידם מהנקבות, לצד שהיה השטן מצוי בינם לכל יזיקם ח"ו, ע"כ ומן הסתם לא יכחיש שלא נזדמנו הנשים לשמוע דבר ה' ובפרט להביא נדבת המשכן, וכן הוא אומר (פסוק כב) ויבאו האנשים על הנשים, אלא יכוין לומר כי הקהיל האנשים בפני עצמן, והנשים בפני עצמן, ולא באו יחד ולא עמדו במסיבה אחת, והכתוב רמז הדברים ביתור תיבת 'בני', שלא היה צריך לומר אלא 'את כל עדת ישראל'. עכ"ל. [וע"פ הנ"ל מהאור לשמים שזיקהל' מרמז על זמן הגאולה – קיבוץ נדחי ישראל – מרומז בדברי האוה"ח הק' שבזמן זה יש לעורר ביתר שאת על חיזוק גדרי הקדושה להביא השמירה העליונה הנצרכת על בני' בזמן זה בזכות שמירת הקדושה שמביאה להשראת השכינה ושמירה עליונה].